

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Præfatio Ad Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

A D
LECTOREM.

AM vidisti frontem, legisti
etiam Odam primam libel-
li nostri: progressus fortè
longius inuenisti, mi Le-
ctor, res alias plures mini-
mè specioso titulo ad amussim respondere.
Non continuò, si me minùs seruum pecus of-
fenderis, negare debes imitatore, aut, in-
dictâ causâ, Horatij ipsius acerbo sanè
aculeo,

Quid dignum tanto feret hic promif-
for hiatu,
veluti Thraſonem configere. Quid autem
dixi, quid uè pollicitus in me recepi tan-
tum, ut illud omne (si perindè intelligis, ut
ego ipse cogitans scripsi) non & præclarè su-
stineam, & ex fide præstem? Cùm profiteor
opellam me ad Horatianum exemplar ede-
re conformatam, caue putes venisse in men-
tem conari unquam (noui scilicèt inter an-
serem & olorem quid intersit) contestatâ
stultissimè lite, Romanæ fidicinem lyræ, Sapphûs

phûs

P R Æ F A T I O

phus ac Pindari merum genium, de possessione Heliconis cantando remouere. Testudo aquilam, pumilio gigantem vicerit citius. Et meherclè, quod ille de Pindari amulo pronuntiabat, idem ego periculum, si altiulantem velim eum sequi, iure mihi metuã, --- vitreo daturus Nomina ponto. Sua sibi Flaccus habeat sine riuali, orationis magnitudinem, elegantiam, celsitatem, diuinitatem. Optimum factu erit, opinor, alienã frui insaniam. Ego, quantum ad me, inuideo quidem, sed intra pelliculam, ut dicitur; nam cum oratore Græco secus aliquantò pruriente, ἐκ ὠνῆμαι τοσούτου ματαμέλειον. Seriem rerum, ordinem librorum, odarum numerum, speciem versuum, similem deniquè formam Lyrici voluminis proposui duntaxat, quod unã facile manu comprehendi, fortuito oculi coniectu perspicere, & si cordi erit, in sinu circumgestari leuissimè posset.

At in limine defecisti, inquires: quo enim modo versus primus omnium tuus cum Horatiano, Mecœnas atavis, cõcordat? Notatum est rectè: & non concordat, fateor: hand tamen id errore, sed voluntate factum.

AD LECTOREM.

Itum . Ut nimirum imperator exercitus , quoquo loco consistat , nunquam extra ordinem stare putandus est ; à legatis , tribunis , centurionibus , accensis , & militibus id exigitur : ita , qui rerum humanarum fastigium diuinarumque arbitrium est affecutus Pontifex Maximus , talis praesertim , qualem summo Dei misericordis beneficio nuper obtinuimus , nulli prorsus loco assignari à me quasi certo & definito debuit , sed permitti sibi ; cum alioquin caeteri mortales omnes , ipsi etiam Reges ac Caesares circumscriberentur . Agè porrò , vide sis , & obijce si potes Odas alias . Verum dari unum mihi concedique vicissim abs te postulo : librum Horatij , deprehendere me gestiens ut sumas in manus . Aspice illum primò , inde ad me redi , reperies ut dixi locum , carmen , rem propemodum ipsam idem esse utriusque per totum codicem . Non inficior numerum Odarum haud ita exactè teneri , sed quandoque excrescere . Hoc improbas ? perindè facis , ac si mensuram refutes cumulationem . Quod bonitati defuit , id hoc quasi corollario supplendum existimavi . Illud adeò lib. 1. od. 6. pro simplice , Scriberis Va-

P R Æ F A T I O

rio fortis, &c. habebis duplum; sicut alibi etiam triplum vni reponere non grauabor. Cæterum aduerte pressius, ubi se monumentum exegisse ait, ubi dialogum cum Lydiâ instituit, ubi Seculare canit carmen pro incolumitate Ro: Imperij, & alijs compluribus in locis, quid præstiterim, quanto viri cultu, quàm religiosa vestigiorum illius observatione; ut venaticus canis odorari non potuisset, aut sequi aucupium, nequè sagaciùs, nequè diligentius: verbo ac ritu profano omni ad Christiana sacra totidem penè syllabis, non modò versibus ijsdem, traducto.

Noli iam expectare, dum causam aliquam prætexam, ut fit, miseram & ieiunam, sepius etiam vanam & fallacem publicationi meæ. Odi enim putida illa: Nunquam cogitabam librum emittere. Scripseram hæc animi gratiâ ad fallendum otium, siuè ad condiendam occupationem. Mos amicis gerendus erat vel conuitio efflagitantibus. Non mea me induxit voluntas, grauissima necessitas coëgit. Vin' dicam semel? alia omnia mecum ipse reputavi. Libens ac volens istuc ego suscepi consilium ab annis triginta circiter inchoatum,

AD LECTOREM.

tum; hoc negotium inter negotia atque aliarum artium studia semper feci precipuum meum; idem quicquid est operis ad Umbilicum perductum, nullius suasionem, impulsu, auctoritate, sed meam tantum sponte motus, quod bonum tibi, felix mihi, fortunatum reip. literaria fiet, nunc denique peruulgauit.

Votum erat, quinimò mens eò tota incumbebat, Q. Horatio Flacco prodire quàm simillimum. Nescio equidem, at vereor citius, nè sub leonis exuujs ridiculam occultem simiam. Veruntamen des (amabò te) gloriola nostra hanc veniam: tanti est, apparere breui tempore talem vel Cumanis. Si popularè auram inueris, mi Lector, afflatu tuo, eris humanus; si verteris contra spirans in turbinem, cynicus. Elige nunc tu, utri horum te similem esse malis, Titi alicuius, an Menippi. Atque ista ferè in antecessum prefari libuit, huiusce nostri ut libri ratio tibi constaret uniuersè.

Vale, proque epistolis, sermonibus, & satyris, (altera parte Horatii) expecta Secundum à nobis volumen Carminum diuersi generis in utraque linguâ, quod mox, ut
alibi

PRÆFATIO

*alibi moneo, iam confectum & paratum
consequetur.*

*Roma, ex Museo meo, & si quid me vis,
in AEdib. Iustinianis. prid. Idus Decembr.
∞ . IOC. LXVII.*

